

Michal STANĚK, advokát

**Městský soud v Praze
Spálená 2
112 16, Praha 2**

V Praze dne 29. října 2024

ELEKTRONICKY PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

Žalobce: **Ludmila Talábová**
r.č.: [REDAKCE]

Zastoupena: Mgr. Michalem Staňkem, advokátem
ev. č. ČAK 19253
se sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

Žalovaný: **Ministerstvo životního prostředí,**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

Žaloba proti rozhodnutí:

- ministra žalovaného č. j. MZP/2024/290/1368 ze dne 05. září 2024;
- s návrhem na přiznání odkladného účinku

*Soudní poplatek bude zaplacen na výzvu soudu
Přílohy dle textu*

Michal STANĚK, advokát

Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1
Česká republika

tel.: +420 777 180 990
e-mail: stanek@akstaneck.cz

IČO: 06323804

I. ÚVOD

1. Žalovaný rozhodnutím rozhodl na základě zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, o námitkách žalobce tak, že námitkám proti záměru na vyhlášení CHKO Soutok (dále jen „CHKO“) nevyhověl. Proti danému rozhodnutí podal žalobce rozklad, který ministr žalovaného zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí ministra žalovaného brojí žalobce žalobou.
2. Zároveň spojuje žalobce svoji žalobu s žádostí o přiznání **odkladného účinku** žaloby, a to v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, jelikož jsou splněny všechny tři materiální předpoklady, a sice, že 1): výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenají pro žalobce újmu, 2) újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
3. Proti napadenému rozhodnutí podává žalobce tuto žalobu dle zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce napadá napadené rozhodnutí v celém jeho rozsahu.

II. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI (VČ. UVEDENÍ ŽALOBNÍCH NÁMITEK)

4. Předně k žádosti o přiznání odkladného účinku žalobce uvádí, že CHKO vyhláší vláda svým nařízením. Nemůže se tak však stát do té doby, nežli žalovaný vypořádá pravomocně veškeré námitky a rozklady proti vyhlášení CHKO.

Ze shora uvedeného důvodu tak žádá žalobce soud o přiznání odkladného účinku podané žaloby ve vztahu k napadenému rozhodnutí, které tak nenabude právní moci, tedy do pravomocného rozhodnutí soudu nebude moci vláda v souladu se zákonem přijmout nařízení o vyhlášení CHKO. Dle informací žalobce hodlá vláda přijmout příslušné nařízení vlády o vyhlášení CHKO v nejbližších dnech – na počátku listopadu 2024 – o čem svědčí i skutečnost, že detailní návrh nařízení vlády, spolu s přílohami, je již ve finálním „kolečku“ schvalování v neveřejné části aplikace oDok.

Důkaz: Návrh nařízení vlády o vyhlášení CHKO

V opačném případě, tedy za předpokladu, že by vláda CHKO vyhlásila i přes to, že by byla podána tato příslušná žaloba (které by nebyl přiznán odkladný účinek), by žalobce utrpěl značnou újmu, jelikož by jeho pozemky byly zařazeny do různých zón CHKO a on by tak musel vynaložit značné úsilí, včetně finančních prostředků, aby se připravil a přizpůsobil novým pravidlům hospodaření s těmito pozemky v CHKO, což by v případě, že by následně bylo napadené rozhodnutí v soudním přezkumu zrušeno, způsobilo žalobci značné ztráty, které by již těžko mohl jakkoliv kompenzovat.

Zároveň zde není žádná újma, která by přiznáním odkladného účinku snad mohla vzniknout jiným osobám. Ba právě naopak, i stát má dle názoru žalobce zájem na tom, aby příprava CHKO případně nepřišla vniveč, včetně prostředků daňových poplatníků, a tedy je i jeho zájmem, aby případně zahájený proces tvorby úřadu CHKO nebyl následně v jeho průběhu případně přerušen rozhodnutím soudu o vyhovění žalobě.

V neposlední řadě by přiznání odkladného účinku rovněž dozajista nebylo v rozporu s jakýmkoliv důležitým veřejným zájmem. I z předložených materiálů AOPK, které si nechal zpracovat žalovaný a na které se opakovaně odkazuje, vyplývá, že území bylo dosavadní lidskou činností mnohde zhodnoceno, rozhodně tedy nijak nedegraduje a není třeba tak upřednostnit „obecný“ veřejný zájem na „politickém“ rozhodnutí vyhlásit CHKO nad ústavním pořádkem zaručeným právem na jistotu vlastnického práva, jeho formy a obsahu, která bude případným vyhlášením CHKO nevratně narušena.

Ze všech těchto důvodů má žalobce za to, že jsou zde splněny všechny 3 materiální předpoklady definované rozšířeným senátem NSS k přiznání odkladného účinku žaloby a tento tak lze ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobě přiznat.

5. K samotným žalobním námitkám uvádí žalobce toliko následující:
6. Námitka nebyla vyřízena v zákonem stanovené 60 ti denní lhůtě s ohledem na množství podaných námitek. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ukládá orgánu státní správy o námitkách rozhodnout ve stanoveném čase bez ohledu na množství podaných námitek. Neobstojí ani to, že probíhala časově náročná analýza umístění a identifikace jednotlivých pozemků. Vliv nedodržení lhůty lze spatřovat například v tom, že vlastník pozemku mohl oprávněně nabýt přesvědčení, že jeho námitce je vyhověno ve smyslu toho, že jeho pozemek nebude součástí CHKO Soutok, a může jej nabídnout k prodeji za vyšší cenu bez omezení, vyplývajících ze základních ochranných podmínek CHKO.
7. Pokud se týká orné půdy; v záměru vyhlášení CHKO Soutok, části 3. Předměty ochrany a jejich popis jsou v bodech a) – g) konkretizovány ekosystémy (lesní, luční, mokřadní a vodní) včetně společenstev (travnině, kontinentální nivní louky, mezofilní ovsíkové louky a specifická stepní vegetace na výše položených lokalitách tzv. hrúdech a na ně vázaná biota). **Pole a orná půda v tomto výčtu chybí, a proto nemůže být uváděna v samotném detailnějším popisu jednotlivých předmětů ochrany!** Má-li se chránit jakýkoliv předmět ochrany a za tím účelem mají být určité osobě stanoveny povinnosti ústavního rozměru (zásah do vlastnických práv, omezení práva na podnikání v důsledku vyhlášení zvláště chráněného území), musí se především prokázat smysl takové ochrany. Ten nepochybně není dán, pokud se žádný z předmětů ochrany na pozemcích účastníka (orné půdě) nenachází (rozsudek KS v Hradci Králové ze dne 24. 9. 2013, č.j. 30 A 12/2012-34)."

Žalovaný dále uvádí, že vyjmutím pozemků žalobce by došlo k negativnímu vlivu na předměty ochrany CHKO. Je nutné znovu zdůraznit, že orná půda není předmětem ochrany, což také dokazuje tvrzení žalovaného cit. "... z analýzy stavu ekosystémů, která je uvedena v Záměru na vyhlášení CHKO Soutok, vyplývá, že od doby vyhlášení EVL Niva Dyje a EVL Soutok - Podluží došlo ke zhoršení stavu některých přírodních biotopů, a to u lesního stanoviště smíšených lužních lesů s dubem letním, jilmem vazem a jilmem habrolistým, jasanem ztepilým nebo jasanem úzkolistým podél velkých řek (*Ulmion minoris*) na 51 % rozlohy, u stanoviště smíšených jasanovo-olšových lužních lesů temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) na 56 % rozlohy a u stanoviště panonských dubohabřin na 81 % rozlohy tohoto stanoviště v rámci EVL Soutok - Podluží, i ke zhoršení stavu biotopů druhů, např. roháče obecného, páchníka hnědého a dalších druhů saproxylického hmyzu (v souvislosti s úbytkem starých porostů), pro které byly EVL vyhlášeny." Z uvedených popisů předmětů ochrany naprosto jednoznačně vyplývá, že žádný z uvedených biotopů a živočichů se na orné půdě nenachází.

K zařazení zemědělských ploch do CHKO žalovaný dále uvádí, že zemědělsky využívané plochy v krajině CHKO Soutok mohou mít funkci arondační, mohou mít úzkou vazbu na vodní režim v území, mohou poskytovat plochu pro rozmnožování atp. Dále žalovaný sděluje, že význam ochrany orné půdy spolu s ostatními druhy pozemků může významně přispívat k udržování přirozeného vodního režimu s rozlivy celé oblasti (předmět ochrany CHKO), k odolnosti celé oblasti vůči abiotickým i biotickým činitelům, a také k resilienci celého území, tedy schopnosti navrátit se v případě narušení ekologických vazeb zpátky do původního stavu se zvýšenou rezistencí.

Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný příznivý efekt ochrany přírody na zemědělských pozemcích teprve očekává, aniž by bralo v úvahu skutečnost, že popisovaný stav nelze v daném území navodit z důvodu provedených komplexních vodohospodářských úprav, které přirozenému vodnímu režimu účinně brání.

8. Tvrzení, že v ZCHÚ (zvláště chráněných oblastech) se nabízí široká škála dotačních nástrojů oproti nechráněné krajině je zavádějící a lživé. Oblast navrhované CHKO Soutok je evropsky významnou lokalitou (EVL Niva Dyje a Soutok – Podluží) kde je možné i bez vyhlášení CHKO čerpat finanční prostředky na stejné aktivity jako v CHKO, což dokládá přehled, který je Přílohou žaloby. Z uvedeného je zcela zřejmé, že programy, které žalovaný uvádí jako specifikované pouze pro zvláště chráněná území, v našem případě navrhovanou CHKO, lze využívat také pro evropsky významné lokality a volnou krajinu bez nutnosti vyhlášení CHKO.
9. Zároveň se žalovaný nevypořádal s námitkou – proč nepostupoval podle ustanovení § 45c odst. 5, zák. č. 114/1992 Sb., kdy se v podstatě jednalo o formalizovanou výzvu vlastníkovi nebo vlastníkům dotčených pozemků, se stanovením konkrétních lhůt, zda se chtějí na ochraně evropsky významných lokalit podílet. S touto výzvou žalovaný vlastníky dotčených pozemků – včetně žalobce – nikdy neoslovil, čímž vědomě porušilo uvedené ustanovení zákona. Odkazem na test proporcionality nelze toto pochybení zdůvodnit.

Na vysvětlenou: předmětné území je již zařazeno pod ochranu tzv. Evropsky významné lokality (EVL Niva Dyje a Soutok – Podluží), kdy dle § 39 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. má být ochrana těchto území realizována PŘEDNOSTNĚ v součinnosti s vlastníky pozemků. Nejen, že se tak nestalo v rozporu s § 45c odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb., po vyhlášení EVL na daném území, ale neděje se tak v rozporu s § 39 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ani nyní, když místo součinnosti s vlastníky zvolil žalovaný direktivní přístup dle § 40 zákona č. 114/1992 Sb., který nemá se součinností s vlastníky nic společného. Nejedná se o součinnost, ale o diktát. Dle názoru žalobce je takový postup nezákonný. Proti sobě zde stojí § 39 a § 40, kdy k prosazení své vůle se žalovaný rozhodl principy součinnosti dle § 39 zcela ignorovat a vydal se cestou vyhlašování dle § 40, jako by na předmětných pozemcích snad ani žádná ochrana dle EVL vyhlášena nebyla. Není možné ignorovat pravidla jednání s vlastníky pozemků v EVL jen pro to, že se žalovaný rozhodl vyhlásit další (vyšší) stupeň ochrany. Pokud nechťel pravidla dle § 39 dodržovat, měl nejdříve zrušit ochranu dle EVL a následně započít na pozemcích bez ochrany vyhlašovat CHKO. Takto je postup žalovaného nezákonný až nepřezkoumatelný.

10. V neposlední řadě žalovaný zcela ignoruje skutečnost, že v území zamýšleného vyhlášení CHKO Soutok probíhají rozsáhlé pozemkové úpravy dle zákona č. 139/2002 Sb., které jsou ve vysokém stupni rozpracovanosti a žalovaný byl o této skutečnosti ze strany Státního pozemkového úřadu informován. Pozemky v území tak budou dotčeny změnou vlastnictví, kdy za tímto účelem rovněž Státní pozemkový úřad požádal žalovaného, aby s ním bylo jednáno jako s účastníkem řízení. Pro představu soudu žalobce sděluje, že na úvodní jednání o prvním kole pozemkových úprav je pozváno 1.547 účastníků, kdy 1.381 z těchto je cizinců – převážně Slováků. Těchto úvodních jednání budou 3 kola, kdy na každé bude pozván obdobný počet účastníků. Všichni tito účastníci nedostanou možnost se již k zamýšlenému vyhlášení CHKO jakkoliv vyjádřit, přitom jejich vlastnické právo tímto bude zasaženo.

Důkaz: Dopis NPÚ pro žalovaného

11. Závěrem lze dle žalobce úspěšně pochybovat o nestrannosti a objektivnosti analýzy Agentury ochrany přírody a krajiny, na kterou se ve svých závěrech žalovaný namnoze odvolává. AOPK je podřízená žalovanému, tedy její závěry mohou při přezkumu jen stěží obstát. Žalovaný si měl – dle názoru žalobce – obstarat minimálně jednu oponentní analýzu, např. z akademického prostředí – která by verifikovala závěry z analýzy AOPK. V současné chvíli nemůže žalobce považovat tuto analýzu za relevantní a závěry na jejím základě učiněné jsou tak dle jeho názoru nevěrohodné.

III. SHRnutí

12. Při přijímání napadeného rozhodnutí byly porušeny postupy dle správního řádu a zákona o ochraně přírody a krajiny, jelikož došlo k nedodržování lhůt a smíšení postupů pro vyhlášení CHKO (§ 40) a správě území s již vyhlášeným EVL (§ 39), což již samo o sobě zakládá významné vady napadeného rozhodnutí, pro které by mohlo být pro nezákonnost a zmatečnost zrušeno.
13. Při odůvodňování napadeného rozhodnutí se žalovaný odvolává na odborné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny. Nelze odhlédnout od toho, že tato agentura je PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACÍ žalovaného, tedy o relevantnosti a nestrannosti jejího odborného stanoviska lze s úspěchem pochybovat. Odborné stanovisko od apolitické – např. akademické – instituce by rozhodně přispělo ke kredibilitě daného podkladu. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
14. Orná půda nemůže být zahrnuta v CHKO, jelikož není zmíněna v předmětu ochrany, který byl v rámci veřejné vyhlášky zveřejněn. Rozhodnutí je tak nezákonné.
15. Závěrem je také nutné konstatovat, že území prochází rozsáhlými pozemkovými úpravami, kdy důsledkem toho se velké množství subjektů nebude mít možnost vyjádřit k navrhovanému rozsahu CHKO. Rozhodnutí je tak v rozporu s ústavním pořádkem.

IV. NÁVRH

16. **Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze přiznal žalobě odkladný účinek, který bude spočívat v tom, že napadené rozhodnutí do doby rozhodnutí soudu nenabude právní moci.**
17. **Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí zrušil.**
18. **Dále žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze uložil žalovanému nahradit žalobci náhradu nákladů řízení.**

Ludmila Talábová
zast. Mgr. Michalem Staňkem

Michal STANĚK, advokát

Městský soud v Praze
k č. j.: 10 A 104/2024-19

V Praze dne 05. listopadu 2024

ELEKTRONICKY PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

Žalobce: **Ludmila Talábová**
r.č.: ~~012 013 014~~

Zastoupena: Mgr. Michalem Staňkem, advokátem
ev. č. ČAK 19253
se sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

Žalovaný: **Ministerstvo životního prostředí,**
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

Úprava žaloby proti rozhodnutí:

- **ministra žalovaného č. j. MZP/2024/290/1368 ze dne 05. září 2024;**
- **s návrhem na vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s.**
- **vedeno u nadepsaného soudu pod sp. zn. 10 A 104/2024**

Soudní poplatek byl již uhrazen
Přílohy dle textu

Michal STANĚK, advokát

Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1
Česká republika

tel.: +420 777 180 990
e-mail: stanek@akstanek.cz

IČO: 06323804

I. ÚVOD

1. Žalobce podal dne 29.10.2024 k nadepsanému soudu žalobu proti rozhodnutí ministra žalovaného č. j. MZP/2024/290/1368 ze dne 05. září 2024. Tato žaloba je u nadepsaného soudu vedena pod sp. zn. 10 A 104/2024. Žalobce na podané žalobě i nadále trvá; avšak
2. zároveň žalobce svoji žalobu spojil s žádostí o přiznání **odkladného účinku** žaloby, na kterém již netrvá; nýbrž
3. po důkladném zvážení všech okolností **navrhuje tímto žalobce nadepsanému soudu, aby namísto přiznání odkladného účinku vydal v řízení předběžné opatření dle § 38 s. ř. s., jelikož je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu** (v tomto tedy tkví ona úprava (změna) žaloby).

II. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI ODŮVODŇUJÍCÍ DŮVODNOST PŘEDBĚŽNÉHO OPATŘENÍ

4. CHKO vyhláší vláda svým nařízením. Návrh nařízení připravuje žalovaný a předkládá ho ministr žalovaného.

Dle informací žalobce má v plánu vláda přijmout příslušné usnesení o vyhlášení CHKO Soutok na svém jednání v týdnu počínajícím dnem 11.11.2024, o čem svědčí i skutečnost, že detailní návrh nařízení vlády, spolu s přílohami, je již ve finálním „kolečku“ schvalování v neveřejné části aplikace oDok.

Důkaz: Návrh nařízení vlády o vyhlášení CHKO (již zasláno na soud spolu s žalobou)

Ze shora uvedeného důvodu – jelikož je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu - tak žádá žalobce soud o vydání předběžného opatření, kterým by tak uložil žalovanému a ministrovi žalovaného, aby se zdržel předložení návrhu nařízení na vyhlášení CHKO Soutok na program vlády České republiky a zároveň – vzhledem k časové tísní (kdy se může stát, že návrh nařízení již bude na vládu do doby vydání předběžného opatření předložen, ale ještě nebude schválen) - aby uložil vládě České republiky se zdržet hlasování o nařízení o vyhlášení CHKO Soutok.

V opačném případě, tedy za předpokladu, že by vláda nařízení schválila a CHKO vyhlásila i přes to, že by byla podána tato příslušná žaloba (v rámci níž by nebylo vydáno předběžné opatření), by žalobce utrpěl vážnou újmu, jelikož by jeho pozemky byly zařazeny do různých zón CHKO a on by tak musel vynaložit značné úsilí, včetně finančních prostředků, aby se připravil a přizpůsobil novým pravidlům hospodaření s těmito pozemky v CHKO, což by v případě, že by následně bylo napadené rozhodnutí v soudním přezkumu zrušeno, způsobilo žalobci značné ztráty, které by již těžko mohl jakkoliv kompenzovat.

Pro úplnost zde žalobce dodává, že je ženou narozenou v roce 1947...

Zároveň zde není žádná újma, která by vydáním předběžného opatření snad mohla vzniknout jiným osobám. Ba právě naopak, i stát má dle názoru žalobce zájem na tom, aby příprava CHKO případně nepřišla vniveč, včetně prostředků daňových poplatníků, a tedy je i jeho zájmem, aby případně zahájený proces tvorby úřadu CHKO nebyl následně v jeho průběhu případně přerušen rozhodnutím soudu o vyhovění žalobě.

V neposlední řadě by vydání předběžného opatření rovněž dozajista nebylo v rozporu s jakýmkoliv důležitým veřejným zájmem. I z předložených materiálů AOPK, které si nechal zpracovat žalovaný a na které se opakovaně odkazuje, vyplývá, že území bylo dosavadní lidskou činností mnohde zhodnoceno, rozhodně tedy nijak nedegraduje a není třeba tak upřednostnit „obecný“ veřejný zájem na „politickém“ rozhodnutí vyhlásit CHKO nad ústavním pořádkem zaručeným právem na jistotu vlastnického práva, jeho formy a obsahu, která bude případným vyhlášením CHKO nevratně narušena.

Ze všech těchto důvodů má žalobce za to, že jsou zde splněny všechny 3 materiální předpoklady definované rozšířeným senátem NSS k vydání předběžného opatření v souvislosti se žalobou a toto tak lze v návaznosti na podaný návrh na zahájení řízení z důvodu potřeby zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu vydat.

5. K samotným žalobním námitkám žalobce toliko odkazuje na svoje podání ze dne 29.10.2024.

III. SHRnutí

6. Při přijímání napadeného rozhodnutí a v řízení mu předcházejících byly porušeny postupy dle správního řádu a zákona o ochraně přírody a krajiny, což zakládá významné vady napadeného rozhodnutí i samotného procesu vyhlášení CHKO Soutok, pro které by mohlo být pro nezákonnost a zmatečnost zrušeno.
7. Je tak nezbytné zatímně upravit poměry účastníků a třetích osob pro hrozící vážnou újmu, a to tak, aby se CHKO Soutok nedalo pro vydané předběžné opatření vyhlásit.
8. V tomto duchu tak žalobce upravuje (mění) svůj původní návrh, kdy nepožaduje vydání odkladného účinku žaloby, NÝBRŽ vydání předběžného opatření.

IV. UPRAVENÝ NÁVRH

9. **Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze vydal v návaznosti na žalobu předběžné opatření, kterým žalovanému a ministrowi žalovaného uloží, aby se zdržel předložení návrhu nařízení na vyhlášení CHKO Soutok na program vlády České republiky a zároveň aby uložil vládě České republiky se zdržet hlasování o nařízení o vyhlášení CHKO Soutok.**
10. **Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí zrušil.**
11. **Dále žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze uložil žalovanému nahradit žalobci náhradu nákladů řízení.**

Ludmila Talábová
zast. Mgr. Michalem Staňkem